

7.

9.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2020 r.

10.Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

11.przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu Marceliny Roszkiewicz

12.po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 września oraz 21 grudnia 2020r.

13.sprawy:

a) **T. Z. (1), syna J. i I. z domu N., urodzonego w dniu (...) w J.**

14.oskarżonego o to, że:

15. I. w dniu 22 grudnia 2015r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.” do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 186.629,85 zł w postaci zawarcia umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomej z dnia 22 grudnia 2015r. za pomocą wprowadzenia w/w pokrzywdzonych w błąd co do realności zabezpieczenia długu i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy oraz wcześniejszego porozumienia i uznania długu

16.tj. o czyn z art.286§1 k.k.

17. II. w dniu 17 czerwca 2016r. w J. w sytuacji grożącej mu niewypłacalności udaremnił zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1), prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.” przez zawarcie umowy darowizny nieruchomości gruntowej o nr (...) ze swoją żoną A. Z.

18.tj. o czyn z art.300§1 k.k.

19. III. w dniu 31 sierpnia 2016r. w Ż. przywłaszczył sobie powierzone rzeczy ruchome w postaci koparki kołowej A. model (...) i koparko-ładowarki C. model (...) P. o łącznej wartości 209.000 zł stanowiące na podstawie umowy z dnia 22 grudnia 2015r. o przewłaszczeniu własność A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.”, poprzez dokonanie ich sprzedaży na rzecz A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), tym samym udaremniając w sytuacji grożącej mu niewypłacalności zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.”

20.tj. o czyn z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

b) **A. Z., córki J. i S. z domu G., urodzonej w dniu (...) w J.**

22.oskarżonej o to, że:

23. IV. w dniu 17 czerwca 2016r. w J., działając w zamiarze, aby T. Z. (1) dokonał czynu zabronionego polegającego na tym, że w sytuacji grożącej mu niewypłacalności udaremnił zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) M. S.” przez zawarcie umowy darowizny nieruchomości gruntowej o nr (...)ze swoją żoną A. Z., udzieliła mu pomocy poprzez stanie się stroną w/w umowy darowizny

24.tj. o czyn z art.18§3 k.k. w zw. z art.300§1 k.k.

25. V. w dniu 31 sierpnia 2016r. w Ż., działając w zamiarze, aby T. Z. (1) dokonał czynu zabronionego polegającego na tym, że przywłaszczył sobie powierzone rzeczy ruchome w postaci koparki kołowej A.model (...) i koparko-ładowarki C. model (...) P. o łącznej wartości 209.000 zł stanowiące na podstawie umowy z dnia 22 grudnia 2015r. o przewłaszczeniu własność A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). M. S.”, poprzez dokonanie ich sprzedaży na rzecz A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), tym samym udaremniając w sytuacji grożącej mu niewypłacalności zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1), prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) M. S.”, udzieliła mu pomocy poprzez stanie się stroną w/w umowy sprzedaży

26.tj. o czyn z art.18§3 k.k. w zw. z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

1) Oskarżonego T. Z. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. I. i za to na podstawie art.286§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

2) Oskarżonego T. Z. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.300§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. II. i za to na podstawie art.300§1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3) Oskarżonego T. Z. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. III. i za to na podstawie art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

4) Na podstawie art.85§1 k.k. i art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu T. Z. (1) wymierzając mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

5) Oskarżoną A. Z. uznaje za winną przestępstwa z art.18§3 k.k. w zw. z art.300§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. IV. i za to na podstawie art.19§1 k.k. w zw. z art.300§1 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6) Oskarżoną A. Z. uznaje za winną przestępstwa art.18§3 k.k. w zw. z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. V. i za to na podstawie art.19§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

7) Na podstawie art.85§1 k.k. i art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonej A. Z. wymierzając jej karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

8) Na podstawie art.69§1 i §2 k.k. oraz art.70§1 k.k. warunkowo zawieszają wykonanie wymierzonej oskarżonej A. Z. kary łącznej pozbawienia wolności na okres 1 (jednego) roku próby.

9) Na podstawie art.72§1 pkt.1 k.k. zobowiązuje oskarżoną A. Z. do pisemnego informowania sądu co 3 (trzy) miesiące o przebiegu okresu próby.

10) **Na podstawie §2, §3, §4, §17 ust.2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 600 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu T. Z. (1) z urzędu na etapie postępowania jurysdykcyjnego.**

11) **Na podstawie art.627 k.p.k. oraz §11 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 oraz §15, §16, §17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza solidarnie od oskarżonych T. Z. (1) oraz A. Z. na rzecz oskarżycieli posiłkowych M. S. (1) i A. S. kwotę 3.080 zł tytułem zwrotu wydatków związanych ustanowieniem pełnomocnika.**

12) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2020r.	Sygnatura akt	III K 190/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. Z. (1)	<p><u>zarzut I. - pkt. 1. części rozstrzygającej wyroku</u> - w dniu 22 grudnia 2015r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oskarżony doprowadził A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) M. S.” do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 186.629,85 zł w postaci zawarcia umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomej z dnia 22 grudnia 2015r. za pomocą wprowadzenia w/ w pokrzywdzonych w błąd co do realności zabezpieczenia długu i zamiaru wywiązania się z zawartej umowy oraz wcześniejszego porozumienia i uznania długu - wypełniając znamiona występku z art.286§1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 16 października 2000r. oskarżony T. Z. (1) rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...). Przedmiotem działalności było wykonywanie robót związanych z budową rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych.</p> <p>W ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 12 lipca 2013r. oskarżony T. Z. (1) zawarł z Bankiem Spółdzielczym w J. umowę o kredyt obrotowy nr (...) na kwotę 500.000 zł. Celem zabezpieczenia wiarytelności banku wynikającej z przedmiotowej umowy w tym samym dniu oskarżony T. Z. (1) zawarł z przedmiotowym bankiem dwie umowy zastawu rejestrowego na rzeczach oznaczonych tożsamości tj. na stanowiących jego własność dwóch rzeczach ruchomych:</p> <p>a) koparce – ładowarce marki (...), rok produkcji 1999, nr podwozia (...) do najwyższej sumy zabezpieczenia w wysokości 1.000.000 zł</p> <p>b) koparce marki (...), rok produkcji 2004, nr podwozia (...) – również do najwyższej sumy zabezpieczenia w wysokości 1.000.000 zł.</p> <p>Pokrzywdzeni A. i M. małżonkowie S. prowadzą od 31 marca 2001r.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Z. (1)</p>	<p>302 w zw. z k.90-93, 398-401</p>	
---	--	-------------------------------------	--

działalność gospodarczą pod nazwą „(...) a przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego. Jednym z wielu klientów pokrzywdzonych był od kilkunastu lat oskarżony T. Z. (1), który dokonywał zakupu materiałów potrzebnych mu w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Przez wiele lat współpraca pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi układała się dobrze i to mimo faktu, że T. Z. (1) zazwyczaj dokonywał zapłaty już po umówionych wcześniej terminach. Po koniec 2014r. problemy oskarżonego z płatnościami na rzecz pokrzywdzonych zaczęły jednak narastać. Aż do połowy 2015r. pokrzywdzeni mimo przeterminowania płatności nadal wielokrotnie zbywali oskarżonemu towar na tzw. odroczone termin płatności – wykazując zrozumienie dla trudności w prowadzonej działalności oskarżonego i chcąc mu w ten sposób pomóc wyjść z problemów finansowych.

Na początku drugiej połowy 2015r. oskarżony T. Z. (1) podjął z pokrzywdzonymi rozmowy w związku z powstałym zadłużeniem, które na dzień 16 września

2015r. wynosiło łącznie 317.027,18 zł. W dniu 16 września 2015r. oskarżony T. Z. (1) zawarł z pokrzywdzonymi umowę nazwaną „porozumienie i uznanie długu”. Zgodnie z tą umową oskarżony uznał swoje zobowiązania względem pokrzywdzonych na łączną kwotę 317.027,18 zł i jednocześnie zapewnił ich o spłacie tej kwoty w nieprzekraczalnym terminie do dnia 28 lutego 2016r., przy czym uzgodniono również „harmonogram spłaty zadłużenia”, zgodnie z którym do 15 października 2015r. T. Z. (1) miał spłacić zadłużenie w kwocie 100.000-150.000 zł, do 31 grudnia 2015r. – 50.000 zł, zaś pozostałą kwotę do 28 lutego 2016r..

Oskarżony T. Z. (1) nie wywiązywał się już z pierwszych płatności objętych harmonogramem spłat pismem z dnia 22 października 2015r. – do 27 listopada 2015r. spłacił jedynie kwotę 81.835,33 zł. W tej sytuacji A. S. wezwał go do zapłaty całości kwoty w terminie 7 dni od rygorem „skierowania sprawy do postępowania sądowego”.

W reakcji na powyższe, celem uniknięcia wszczęcia postępowania sądowego i przez to uniemożliwienie pokrzywdzonym odzyskania należności,

oskarżony T. Z. (1) podjął przestępcze działania. Zaproponował pokrzywdzonym zabezpieczenie – w dniu 22 grudnia 2015r. zawarł z pokrzywdzonymi umowę przewłaszczenia rzeczy ruchomej. Na mocy tej umowy T. Z. (1) jako przewłaszczający przeniósł na pokrzywdzonych jako wierzycieli własność dwóch rzeczy ruchomych: koparkę (...), rok produkcji 1999, nr podwozia (...) o wartości 90.000 zł oraz koparkę marki (...), rok produkcji 2004, nr podwozia (...), o wartości 119.000 zł (z zastrzeżeniem warunku, że w przypadku spłaty zadłużenia w terminie określonym w umowie zawartej 16 września 2015r. nazwanej „porozumienie i uznanie długu” następuje zwrotne przeniesienie własności przedmiotu zabezpieczenia na T. Z. (1)). Obie te maszyny były przedmiotem zastawu rejestrowego na mocy umów zawartych 12 lipca 2013r. przez oskarżonego T. Z. (1) z Bankiem Spółdzielczym w J., ale mimo to oskarżony, zatajając ten fakt przed pokrzywdzonymi i wprowadzając ich w ten sposób w błąd co do realności oferowanego im zabezpieczenia swojego długu oświadczył, „iż przedmiot przewłaszczenia stanowi przed wejściem w

życie (...) umowy jego wyłączną własność, nie jest obciążony prawami osób trzecich i nie podlega żadnym ograniczeniom w dysponowaniu”.
Celem wykazania wartości maszyn budowlanych będących przedmiotem przewłaszczenia oskarżony przekazał pokrzywdzonym kopie polis ubezpieczeniowych owych maszyn na łączną kwotę 209.000 zł.

Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzonym zależało na tym, by przedsiębiorstwo oskarżonego funkcjonowało (i przynosiło dochody, z których spłaci on swe zobowiązania), zgodzili się oni na to, by przedmiot przewłaszczenia (maszyny budowlane) pozostały we władaniu T. Z. (1), który może go bezpłatnie używać.

Mimo swych deklaracji, po dniu podpisania umowy z 22 grudnia 2015r., na poczet swego zadłużenia oskarżony T. Z. (1) dokonał jedynie częściowej jeszcze wpłaty w kwocie 48.562 zł. Pozostała kwota zobowiązań na rzecz pokrzywdzonych wynosząca ostatecznie 186.629,85 zł nigdy już później nie została spłacona przez oskarżonego – w szczególności nie została spłacona w umówionym

terminie do 28 lutego 2016r..

W tym czasie sytuacja majątkowa i finansowa oskarżonego T. Z. (1) była tak dramatyczna, że doskonale zdawał on sobie sprawę z grożącej mu niewypłacalności. Pozostając w związku małżeńskim z oskarżoną A. Z. wraz z nią podjęli wówczas działania celem udaremnienia zaspokojenia wierzycieli T. Z. (1), których wierzytelności wynikały z działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego.

W dniu 22 czerwca 2016r. oskarżona A. Z. formalnie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...), zaś przedmiotem działalności jej przedsiębiorstwa było również wykonywanie robót związanych z budową rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych (tożsamy rodzaj działalności jak w przypadku przedsiębiorstwa jej małżonka – oskarżonego T. Z. (1)). Oskarżona A. Z. tylko formalnie prowadziła działalność gospodarczą na nią zarejestrowaną – w rzeczywistości działalność tą prowadził jej małżonek – oskarżony T. Z. (1).

Częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. Z.

301-302 w zw. z 94-98, 211-213

Zeznania A. S.	304-306 w zw. 25-28, 62-63, 308-309, 397-398, 401	
Zeznania M. S. (1)	302-304 w zw. 73-74	
Informacje z (...) dot. działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonych i pokrzywdzonych	86-87, 113, 341	
Dokumentacja uzyskana z BS w J. dot. kredytu obrotowego udzielonego oskarżonemu w raz z załącznikami, w tym umowy zastawu rejestrowego z dnia 12 lipca 2013r. zawarte pomiędzy BS w J. a oskarżonym T. Z. (1) wraz z załącznikami	15-18, 47-54, 155-180, 144-169,	
Zestawienie wpłat dokonanych przez T. Z. (1) tytułem spłaty zadłużenia wobec pokrzywdzonych	75	
Porozumienie i uznanie długu – zawarte 16 września 2015r. pomiędzy pokrzywdzonymi a oskarżonym T. Z. (1) wraz z załącznikami	29-31	
Korespondencja pomiędzy pokrzywdzonymi a oskarżonym T. Z. (1)	6-7	
Umowa przewłaszczenia z dnia 22 grudnia 2015r. pomiędzy pokrzywdzonymi a	8-14	

oskarżonym T. Z. (1) wraz z załącznikami		
Zeznania podatkowe oskarżonego za 2016 i 2017r.	381-382	
1.1.2.	T. Z. (1), A. Z.	<p><u>T. Z. (1) - zarzut II. - pkt. 2. części rozstrzygającej wyroku</u> - w dniu 17 czerwca 2016r. w J. w sytuacji grożącej mu niewypłacalności oskarżony udaremnił zaspokojenie swoich wierzycieli A. S. i M. S. (1), prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) M. S.” przez zawarcie umowy darowizny nieruchomości gruntowej o nr (...) ze swoją żoną A. Z. - wypełniając znamiona występkę z art.300§1 k.k.</p> <p><u>A. Z. - zarzut IV. - pkt. 5. części rozstrzygającej wyroku</u> - w dniu 17 czerwca 2016r. w J., oskarżona działając w zamiarze, aby T. Z. (1) dokonał czynu zabronionego polegającego na tym, że w sytuacji grożącej mu niewypłacalności udaremnił zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) A. M. S.” przez zawarcie umowy darowizny nieruchomości gruntowej o nr (...) ze swoją żoną A. Z., udzieliła mu pomocy poprzez stanie się stroną w/w umowy darowizny - wypełniając</p>

		znamiona występku z art.18§3 k.k. w zw. z art.300§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony T. Z. (1), przy pomocy swojej małżonki oskarżonej A. Z., podjął działania celem wyzbycia się majątku, z którego jego wierzyciele - A. i M. małżonkowie S. mogliby prowadzić egzekucję swoich należności.</p> <p>I tak – w dniu 17 czerwca 2016r. w J., przed notariuszem B. B. oskarżony T. Z. (1) dokonał darowizny na rzecz swojej małżonki A. Z. do jej majątku osobistego całego swojego udziału (wynoszącego 1/2 części) w nieruchomości położonej w miejscowości W. gmina J., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą o nr (...), a która to nieruchomość pozostawała ich wspólną (na prawach wspólności ustawowej) od niemal dekady (od sierpnia 2006r.). W czasie dokonywania darowizny jej strony czyli oskarżeni małżonkowie Z. zgodnie podali (vide: §8 aktu notarialnego), że wartość przedmiotu darowizny wynosi 100.000 zł. W tym czasie, mimo obciążenia tej nieruchomości</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Z. (1)	302 w zw. z k.90-93, 398-401	

hipotekami na rzecz innych podmiotów, nie była z niej prowadzona jakakolwiek egzekucja.			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. Z.	301-302 w zw. z 94-98, 211-213		
Zeznania A. S.	304-306 w zw. 25-28, 62-63, 308-309, 397-398, 401		
Zeznania M. S. (1)	302-304 w zw. 73-74		
Zeznania H. B.	307 w zw. 224-225		
Wypis aktu notarialnego – umowy darowizny z dnia 17 czerwca 1016r. rep. (...) Kancelarii Notarialnej B. B.	369-372		
Dokumentacja dot. nieruchomości nr (...)	k.59-60, 76-82, 106-110, 202-206		
1.1.3.	T. Z. (1), A. Z.	<u>T. Z. (1) - zarzut III. - pkt. 3. części rozstrzygającej wyroku</u> - w dniu 31 sierpnia 2016r. w Ż. oskarżony przywłaszczył sobie powierzone mu rzeczy ruchome w postaci koparki kołowej A. model (...) i koparko-ładowarki C. model (...) P. o łącznej wartości 209.000 zł stanowiące na podstawie umowy z dnia 22 grudnia 2015r. o przewłaszczeniu własność A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). M. S.”, poprzez dokonanie ich sprzedaży na rzecz A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą	

pod firmą (...), tym samym udaremniając w sytuacji grożącej mu niewypłacalności zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.” - wypełniając znamiona występków z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

A. Z. - zarzut V. - pkt.

6. części rozstrzygającej wyroku - w dniu

31 sierpnia 2016r. w Ż., oskarżona działając w zamiarze, aby T. Z. (1) dokonał czynu zabronionego

polegającego na tym, że przywłaszczył sobie powierzone rzeczy ruchome w postaci koparki kołowej A. model (...) i koparko-ładowarki C. model (...) P. o łącznej wartości 209.000 zł stanowiące na podstawie umowy z dnia 22 grudnia 2015r. o przewłaszczeniu własność A. S. i M. S. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.”, poprzez dokonanie ich sprzedaży na rzecz A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), tym samym udaremniając w sytuacji grożącej mu niewypłacalności

zaspokojenie swojego wierzyciela A. S. i M. S. (1), prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „(...) M. S.”, udzieliła mu pomocy poprzez stanie

		<p>się stroną w/w umowy sprzedaży - wypełniając znamiona występkę z art.18§3 k.k. w zw. z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Nadto oskarżony T. Z. (1), przy pomocy swojej małżonki oskarżonej A. Z., podjęli przestępcze działania, których przedmiotem były powierzone oskarżonemu do użytkowania dwie maszyny budowlane, przewłaszczone na mocy umowy z 22 grudnia 2015r., na rzecz pokrzywdzonych małżonków S.. Mianowicie w dniu 31 sierpnia 2016r. w Ż. oskarżony przywłaszczył sobie te powierzone mu rzeczy ruchome o łącznej wartości 209.000 zł dokonując ich sprzedaży na rzecz swojej małżonki oskarżonej A. Z. prowadzącej formalnie działalność gospodarczą pod nazwą (...). Ta czynność również udaremniała zaspokojenie wierzycieli oskarżonego A. S. i M. S. (1). W związku z dokonaniem zbyciem maszyn została wystawiona przez oskarżonego jako sprzedawcę faktura VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2016r. (k.24), z której</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Z. (1)</p>	<p>302 w zw. z k.90-93, 398-401</p>	

<p>wynikało iż T. Z. (1) sprzedał na rzecz swojej żony A. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) dwie maszyny: koparkę kołową marki A., rok produkcji 1999 wraz z osprzętem oraz koparko-ladowarkę marki C., rok produkcji 2004, model (...) P., - za łączną kwotę 18.450 zł, która to cena miała zostać uiszczona przez oskarżoną A. Z. gotówką, zaś obie maszyny opisane zostały na fakturze jako uszkodzone.</p>			
<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. Z.</p>	<p>301-302 w zw. z 94-98, 211-213</p>		
<p>Zeznania A. S.</p>	<p>304-306 w zw. 25-28, 62-63, 308-309, 397-398, 401</p>		
<p>Zeznania M. S. (1)</p>	<p>302-304 w zw. 73-74</p>		
<p>Faktura VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2016r. dot. sprzedaży przez T. Z. (1) na rzecz A. Z. dwóch maszyn budowlanych</p>	<p>24</p>		
<p>W tym czasie A. S. podejmował wielokrotne próby skontaktowania się z oskarżonym T. Z. (1) celem odzyskania należnych mu środków finansowych. Podczas jednej z rozmów oskarżony oświadczył pokrzywdzonemu, iż ten nie powinien więcej do niego dzwonić, ponieważ „wszystko już przepisał</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Z. (1)</p>	<p>302 w zw. z k.90-93, 398-401</p>	

i niczego nie uda się odzyskać”.

W związku z taką postawą oskarżonego oraz brakiem spłaty zadłużenia pokrzywdzeni M. i A. małżonkowie S. wystąpili w dniu 6 grudnia 2016r. z pozwem o zapłatę uzyskując w dniu 5 stycznia 2017r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygn. akt IX GNe 1502/16 zasądający na ich rzecz od T. Z. (1) kwotę 186.629,85 zł jako należność główną a także odsetki i koszty procesu. T. Z. (1) nie złożył zarzutów od tego nakazu zapłaty.

Następnie na wniosek M. i A. małżonków S. jako wierzycieli Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie wszczął egzekucję wobec T. Z. (1) (sygn. akt Km 713/17). Wobec zawartej z oskarżonym w dniu 22 grudnia 2015r. umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie wierzyciele zwrócili się do komornika o zajęcie i sprzedaż w drodze licytacji koparki kołowej A. i koparko - ładowarki C.. W trakcie prowadzonych czynności egzekucyjnych oskarżony T. jako dłużnik odmówił jednak komornikowi wydania tych ruchomości, wskazując, że jedna z maszyn uległa uszkodzeniu, a druga

znajduje się w innym miejscu. Komornik ustalił wówczas fakt sprzedaży przedmiotowych maszyn budowlanych przez T. Z. (1) na rzecz jego żony – oskarżonej A. Z.. W trakcie czynności egzekucyjnych komornik ustalił nadto fakt dokonania przez oskarżonego na rzecz oskarżonej w dniu 17 czerwca 2016r. darowizny jego udziału w nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości W., która to nieruchomości uprzednio była przedmiotem wspólności majątkowej małżeńskiej małżonków Z..

Wobec bezskuteczności prowadzonej egzekucji postępowanie zostało umorzone.

Po uzyskaniu od komornika informacji o tych działaniach podjętych przez oskarżonego T. Z. (1) przy pomocy jego małżonki – oskarżonej A. Z. pokrzywdzeni M. i A. małżonkowie S. wystąpili w dniu 3 stycznia 2018r. z pozwem przeciwko A. Z. o uznanie za bezskuteczne w stosunku do nich m.in. umów sprzedaży koparki kołowej marki A., rok produkcji 1999 wraz z osprzętem oraz koparko-ładowarki marki C., rok produkcji 2004, model (...) P., a także umowy darowizny zawartej w dniu 17 czerwca 2016r., na mocy której oskarżony T.

<p>Z. (1) dokonał darowizny na rzecz swojej małżonki A. Z. do jej majątku osobistego całego swojego udziału - wynoszącego 1/2 części - w nieruchomości położonej w miejscowości W. gmina J., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą o nr (...).</p> <p>Sąd Okręgowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2019r. sygn. akt I C 356/18 uznał te umowy za bezskuteczne. Wyrok ten został zaskarżony przez pełnomocnika A. Z. w części i wskutek - tego w czasie orzekania w niniejszej sprawie - był prawomocny jedynie w zakresie uznania za bezskuteczne umów sprzedaży maszyn budowlanych.</p>			
<p>Zeznania A. S.</p>	<p>304-306 w zw. 25-28, 62-63, 308-309, 397-398, 401</p>		
<p>Zeznania M. S. (1)</p>	<p>302-304 w zw. 73-74</p>		
<p>Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 5 stycznia 2017r., sygn.. akt IX GNc 1502/16 wydany przeciwko oskarżonemu T. Z. (1)</p>	<p>19-20</p>		
<p>Dokumentacja dot. postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko</p>	<p>21-23, 44-46, 55-58, 65-70</p>		

T. Z. (1) z wniosku pokrzywdzonych		
Kopia akt sprawy w powództwa pokrzywdzonych przeciwko A. Z. prowadzonych w Sądzie Okręgowym w Kaliszu pod sygn. akt I C 356/18	k.326-368	
<p>Oskarżona A. Z. nie była nigdy karana za przestępstwa.</p> <p>Oskarżony T. Z. (1) był uprzednio kilkakrotnie karany za przestępstwa, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.</p> <p>Z związku z informacjami o stanie swojego zdrowia psychicznego A. Z. w sprawie uzyskana została opinia biegłych psychiatrów i biegłego psychologa. Biegli nie rozpoznali u oskarżonej upośledzenia umysłowego ani choroby psychicznej, rozpoznali natomiast osobowość z cechami niedojrzałości oraz skłonność do zaburzeń adaptacyjnych depresyjno - lękowych. Stwierdzone zaburzenia tempore criminis nie znosiły ani też nie ograniczały jej zdolności do rozumienia znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.</p>	Opinia psychiatryczno-psychologiczna dot. stanu zdrowia oskarżonej A. Z.	k.219-222 , 396-397
Karta karna oskarżonego	283	

karta karna oskarżonej	250		
Dokumentacja medyczna oskarżonej	137-142		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. Z. (1), A. Z.	czyny przypisane - jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- twierdzenia oskarżonych, którzy kwestionowali swojej sprawstwo i winę w zakresie zarzucanych im przestępstw,</p> <p>- twierdzenia T. Z. (2) jakoby w chwili podpisywania umowy z pokrzywdzonymi w dniu 22 grudnia 2015r. „sądził”, że maszyny budowlane objęte przewłaszczeniem nie są już objęte zastawem rejestrowym na rzecz banku, a on sam był wówczas wypłacalny,</p> <p>- negowanie przez oskarżonych działania przy czynnościach darowizny i sprzedaży maszyn w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli</p>	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. Z. (1)	302 w zw. z k.90-93, 398-401	

oraz kwestionowanie świadomości A. Z. co do sytuacji finansowej przedsiębiorstwa T. Z. (1).			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. Z.	301-302 w zw. z 94-98, 211-213		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonych	<p>Wyjaśnienia oskarżonych zasługiwały na wiarę w tej części, w której potwierdzali oni:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fakt wieloletniej współpracy T. Z. (1) z pokrzywdzonymi, fakt powstania zadłużenia względem małżonków S. - fakt zawarcia umów z 22 grudnia 2015 oraz fakt dokonania czynności prawnych pomiędzy oskarżonymi - darowizny udziału w nieruchomości oraz sprzedaży maszyn budowlanych. <p>W powyższym zakresie wyjaśnienia oskarżonych korelowały wzajemnie ze sobą, z zeznaniami świadków, a nade wszystko z zabezpieczoną w sprawie dokumentacją. W konsekwencji w tej części Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania</p>	

		wiarygodności wyjaśnień oskarżonych.
Zeznania pokrzywdzonych A. S. i M. S. (1)	<p>W ocenie Sądu zasługiwały w pełni na wiarę zeznania pokrzywdzonych M. i A. małżonków S., albowiem charakteryzowały się one logicznością, spójnością wewnętrzną, korelowały one wzajemnie ze sobą, a nade wszystko ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją. Zdecydowanie większa i bardziej szczegółowa wiedza A. S. w porównaniu do wiedzy M. S. (1) wynikała z podziału zadań przyjętego przez małżonków S. zakresie prowadzonego przez nich przedsiębiorstwa. Z tego względu zeznania A. S. cechowała większa szczegółowość co do przebiegu wydarzeń. Pokrzywdzeni zgodni byli w swych twierdzeniach w szczególności co do tego, iż zatajony został przez oskarżonego T. Z. (1) względem nich fakt objęcia maszyn będących przedmiotem przewłaszczenia zastawem rejestrowym na rzecz banku. Logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego były też twierdzenia pokrzywdzonych, iż gdyby nie zostali wprowadzeni przez oskarżonego w błąd w tym zakresie, to oczywiście nie zawarliby z nim umowy z dnia 22 grudnia 2015r.. Sąd nie znalazł żadnych</p>	

	<p>powodów, by odmówić wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonych również w zakresie ich twierdzeń co do działań podjętych celem wyegzekwowania należności oraz problemów wówczas się ujawniających (a wynikających z działań podjętych przez małżonków Z.) skutkujących bezskutecznością egzekucji - w tym zakresie zeznania te w pełni korelowały z uzyskaną dokumentacją.</p>	
<p>Opinia psychiatryczno-psychologiczna dot. stanu zdrowia oskarżonej A. Z.</p>	<p>Sąd uznał przedmiotową opinię za pełnowartościowy dowód, albowiem była ona jasna, spójna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności, a nadto w sposób wyczerpujący opisała poddane opiniowaniu zagadnienia. Opierając się na posiadanej przez biegłych specjalistycznej wiedzy z zakresu psychiatrii oraz psychologii możliwym było ustalenie stanu poczytalności oskarżonej A. Z. w chwili czynów. A. Z. mimo cech niedojrzałości oraz skłonności do zaburzeń adaptacyjnych depresyjno - lękowych miała tempore criminis w pełni zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia swoich czynów oraz pokierowania swoim postępowaniem.</p>	

dowody z dokumentów	Wymieniona dokumentacja pozwalała na poczynienie szczegółowych ustaleń co do treści zobowiązań wynikających z zawartych umów, weryfikację deklaracji oskarżonych co do celu podejmowania przez nich poszczególnych działań oraz ich rzeczywistych skutków dla możliwości zaspokojenia swych roszczeń przez pokrzywdzonych. Karta karna dawała szczegółowy obraz dotychczasowej przestępczej działalności oskarżonego T. Z. (1)		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	częściowo wyjaśnienia oskarżonych	W pozostałym - innym niż wskazano wyżej - zakresie wyjaśnienia oskarżonych nie zasługiwały zdaniem Sądu na wiarę, albowiem były one sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym, nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, w konsekwencji czego zostały uznane za kłamliwe i zmierzające jedynie do uniknięcia	

odpowiedzialności karnej
za popełnione
przestępstwo.

Za sprzeczne z zasadami logiki, doświadczenia życiowego i wręcz naiwne Sąd uznał twierdzenia T. Z. (1), jakoby nie wprowadził on w błąd małżonków S. w chwili podpisywania umowy w dniu 22 grudnia 2015r., albowiem „sądził”, że maszyny budowlane objęte przewłaszczeniem nie są już objęte zastawem rejestrowym na rzecz banku, a on sam był wówczas wypłacalny. Takie twierdzenia oskarżonego nie wytrzymują krytyki w świetle faktu, iż umowy objęcia owych maszyn budowlanych zastawem rejestrowym na rzecz Banku Spółdzielczego w J. były zawarte niespełna trzy lata wcześniej - w dniu 12 lipca 2013r., wobec czego nie sposób przyjąć w świetle zasad doświadczenia życiowego, że tak doświadczony przedsiębiorca jak T. Z. (1) miałby "zapomnieć" o owym zabezpieczeniu ustanowionym na swym majątku. Za naiwne również uznać należało twierdzenia oskarżonego o jego rzekomej rzekomej wypłacalności w owym czasie - stanowczo przeczy temu nie tylko fakt i wysokość zadłużenia względem małżonków S., ale również zgromadzona dokumentacja z postępowania

egzekucyjnego
prowadzonego przez
komornika.

Sąd nie dał wiary również twierdzeniom oskarżonych co do rzekomego braku orientacji A. Z. w sytuacji finansowej jej małżonka oraz co do ich rzekomych intencji przy dokonywaniu czynności prawnych darowizny oraz sprzedaży maszyn. Przypomnieć należy, iż A. Z. mimo cech niedojrzałości oraz skłonności do zaburzeń adaptacyjnych depresyjno - lękowych miała tempore criminis w pełni zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia swoich czynów oraz pokierowania swoim postępowaniem. Wbrew sugestiom obrony dla stwierdzenia sprawstwa i winy oskarżonej za zarzucane jej przestępstwa (dokonane w formie zjawiskowej pomocnictwa) nie było przy tym istotne to, czy A. Z. szczegółowo orientowała się w sytuacji finansowej przedsiębiorstwa prowadzonego przez swego małżonka T. Z. (1). Wystarczające było w tym zakresie ustalenie, że ogólnie wiedziała ona o problemach finansowych (vide: wyjaśnienia T. Z. (1) k.400 „wiedziała, że najlepiej się nie dzieje, że pozwalałem pracownikom”), co jest

możliwe w świetle zasad doświadczenia życiowego w sytuacji małżonków, z których tylko jeden prowadzi działalność gospodarczą.

Sekwencja zdarzeń również kategorycznie nakazuje uznać wyjaśnienia oskarżonych za wykrętne i nie zasługujące na wiarę. Nie jest bowiem dziełem przypadku czy niefortunnego zbiegu okoliczności, iż wówczas gdy sytuacja majątkowa i finansowa T. Z. (1) jest już wręcz dramatyczna, oskarżona A. Z. rejestruje (w dniu 22 czerwca 2016r.) formalnie rozpoczęcie przez siebie działalności gospodarczej pod nazwą łudząco podobną do nazwy przedsiębiorstwa swego małżonka (...)) i o tożsamym przedmiocie działalności (wykonywanie robót związanych z budową rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych) - mimo absolutnie żadnych kompetencji w tym zakresie. Oczywiście A. Z. może następnie w prowadzeniu własnej działalności gospodarczej - cytując oskarżonego T. Z. (1) (k.399) - jedynie „zajmować się papierkami”, niemniej dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotnym był fakt, że na potrzeby tej działalności miały następnie zostać nabyte przez A. Z. (i zapłacone

		<p>ponoć gotówką! - jak wynikało z faktury) maszyny budowlane, których akurat nie potrzebował już do swej działalności T. Z. (1) (w tym kontekście zasadnie można kwestionować fakt uszkodzenia owych maszyn, nielogicznym byłoby bowiem nabywanie uszkodzonych/ niesprawnych maszyn na potrzeby rozpoczynającego funkcjonowanie przedsiębiorstwa).</p> <p>Również czas zawarcia umowy darowizny udziału w nieruchomości w sytuacji, gdy małżonkowie Z. byli jej właścicielami od dekady nie może logicznie być inaczej wytłumaczony niż jako podytkowany chęcią zablokowania możliwości skierowania przez pokrzywdzonych egzekucji do tego jedyne, realnego i „uchwytnego” składnika majątkowego.</p>
Zeznania H. B.	<p>Brak było podstaw do odmowy wiary zeznaniom H. B. - poprzedniego właściciela nieruchomości, której własność była przedmiotem przestępczych działań oskarżonych. Nie kwestionując ich podkreślić należy, iż świadek nie wiedział nic na temat zbycia udziału w nieruchomości przez T. Z. (1) na rzecz A. Z.,</p>	

	wobec czego nie sposób uznać zeznań świadka za szczególnie przydatne dla rozstrzygnięcia w sprawie.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	T. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo określone w art.286§1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę			

w błąd – przyjmuje się, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy (przykładowo może to nastąpić za pomocą słów, pisma, gestu, przedłożenia stwierdzających nieprawdę lub fałszywych dokumentów itp.). Jego celem jest skłonienie konkretnej osoby do rozporządzenia mieniem w oparciu o uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem, w tym zwłaszcza okoliczności powodującej, że dokonane przez niego rozporządzenie mieniem ma dlań charakter niekorzystny. Jednocześnie, między owym wprowadzeniem w błąd, a następującym po nim niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy. Istotnym elementem przestępstwa oszustwa jest również dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy. Ustawowe znamię

stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art.286§1 k.k. wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Jak słusznie wskazuje się w doktrynie w użytych przy przestępstwie oszustwa sformułowaniu „doprowadza” ustawodawca ujawnia konieczność istnienia związku przyczynowego pomiędzy podstępem, polegającym na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu czy niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Niekorzystne rozporządzenie mieniem oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej rozporządzającego i jest szersze od pojęcia szkody i straty (zob. J. Satko w glosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000r., sygn. akt V KKN 267/2000, LexPolonica 289027). Dla właściwej wykładni znamienia „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” istotne znaczenie ma więc to, że droga „pochodu” przestępstwa

oszustwa kończy się z chwilą dokonania przez pokrzywdzonego rozporządzenia mieniem. Dlatego też korzyść/niekorzyść owego rozporządzenia należy oceniać tylko z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzania mieniem, a nie tych, które następują później.

Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa musi więc nie tylko chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. Ustalając zamiar sprawcy oszustwa przy zawieraniu umowy należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski dotyczące realności wypełnienia obietnic złożonych przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem, w szczególności jego możliwości

finansowe, skalę
przyjętych zobowiązań,
zachowanie sprawcy po
zawarciu umowy, jego
stosunek do
rozporządzającego
mieniem w związku
z upływem terminów
realizacji swoich
zobowiązań. Opierając
się na takiej ocenie
okoliczności można
wysnuć logiczne wnioski,
czy zaszło oszustwo,
czy też niekaralne
niezgodne z zawartą
umową zachowanie się.
Podstawowym kryterium
rozgraniczenia oszustwa
od niewywiązania się
z zobowiązania o
charakterze
cywilnoprawnym jest
natomiast ustalenie, że
w chwili zawierania
zobowiązania sprawca
działał w celu osiągnięcia
korzyści majątkowej, to
jest dążył do uzyskania
świadczenia poprzez
wprowadzenie w błąd
lub wyzyskanie błędu
co do okoliczności
mających znaczenie dla
zawarcia umowy, mając
świadomość, że gdyby
druga strona umowy
znała rzeczywisty stan,
nie zawarłaby umowy lub
nie zawarłaby jej na
tych warunkach, na jakich
została zawarta (vide:
wyrok Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 29
sierpnia 2013r., sygn. akt
II AKa 122/13, LEX nr
1409405).

Przenosząc te uwagi
ogólne na realia

niniejszej sprawy należało stwierdzić, że bez wątplenia działania oskarżonego T. Z. (1) przedsięwzięte względem pokrzywdzonych małżonków S. wyczerpało znamiona przestępstwa oszustwa na ich szkodę.

Oskarżony T. Z. (1) jako dłużnik małżonków S., w celu uniknięcia egzekucji zdecydował się na negocjacje z pokrzywdzonymi i zawarł z nimi w dniu 22 grudnia 2015r. stosowne porozumienie, którego warunkiem podpisania było przedstawienie stosownego zabezpieczenia mającej nastąpić w określonych (uzgodnionych) terminach zapłaty. Oskarżony T. Z. (1) w dacie podpisania owego porozumienia zadeklarował jednak względem pokrzywdzonych, że jest właścicielem dwóch nieobciążonych prawami osób trzecich (vide: pkt.2 umowy) maszyn budowlanych, o łącznej wartości 209.000 zł (na okoliczność tej wartości oskarżony dostarczył pokrzywdzonych polisy ubezpieczeniowe maszyn), które to maszyny stały się zgodnie z zawartą umową przedmiotem przewłaszczenia na zabezpieczenie długu. Wierzyciele tj. pokrzywdzeni M. i A. małżonkowie S. pozostawali w dobrej

wierze co do tego, że na wypadek braku spłaty zobowiązania ze strony T. Z. (1) skierują egzekucję do tychże ruchomości i uzyskają przynajmniej częściowe zaspokojenie. Oskarżony wprowadził ich bowiem w błąd – zataił, że obie maszyny na mocy umów z dnia 12 lipca 2013r. były przedmiotem zastawu rejestrowego na rzecz Banku Spółdzielczego w J., w którym to banku T. Z. (1) zaciągnął kredyt obrotowy, a który to kredyt w dniu zawarcia umowy z M. i A. małżonkami S. nie był jeszcze bynajmniej spłacony. Z przyczyn, o których była mowa wyżej, za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, jakoby „zapomniał” on o fakcie ustanowienia zastawu rejestrowego na owych maszynach. Oczywistym w świetle zasad doświadczenia życiowego uznać należało, iż owe zatajenie faktu było podyktowane tym, iż sytuacja finansowa oskarżonego w owym czasie bynajmniej nie pozwalała mu na wywiązanie się z płatności w terminach przez niego wówczas wskazywanych. Za logiczne i zgodne z zasadami życiowego uznać należało też zeznania pokrzywdzonych, iż gdyby wiedzieli oni o tym zastawie rejestrowym ustanowionym na rzecz banku, to oczywiście nie

<p>zawarliby z oskarżonym umowy z dnia 22 grudnia 2015r. i nie czekali z podjęciem działań zmierzających do egzekucji ich należności. W tej sytuacji uznać należało, że T. Z. (1) swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa oszustwa na szkodę swoich wierzycieli - M. i A. małżonków S..</p>			
<p>#</p>	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>2, 5</p>	<p>T. Z. (1) , A. Z.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie z art.300§1 k.k. karze podlega ten, kto w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku.</p> <p>Zgodnie z art.18§3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając</p>			

narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwym w ocenie Sądu był fakt, iż w pierwszej połowie 2016r. oskarżonemu T. Z. (1) co najmniej groziła niewypłacalność, o czym świadczy skala ówczesnego zadłużenia choćby względem pokrzywdzonych małżonków S.. Mając pełną świadomość takiego zagrożenia T. Z. (1) przy pomocy swej małżonki A. Z. podjęli wówczas działania celem wyzbycia się majątku, z którego wierzyciele oskarżonego - A. i M. małżonkowie S. mogliby prowadzić egzekucję swoich należności. W tym właśnie celu w dniu 17 czerwca 2016r. w J., przed notariuszem B. B. oskarżony T. Z. (1) dokonał darowizny na rzecz swojej małżonki A. Z. do jej majątku osobistego całego swojego udziału (wynoszącego 1/2 części) w nieruchomości położonej w miejscowości W. gmina J., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Podkreślić należy, iż nieruchomość ta pozostawała wspólną (na prawach wspólności ustawowej) własnością małżonków Z. od niemal dekady (od sierpnia 2006r.), wobec czego dokonanie przez

oskarżonego darowizny na rzecz oskarżonej w tym właśnie momencie nie może być w świetle zasad logiki oceniane inaczej, niż jako zmierzającej do udaremnienia zaspokojenia swoich wierzycieli – małżonków S.. Cele ten został zresztą skutecznie przez oskarżonych osiągnięty, albowiem egzekucja prowadzona na wniosek pokrzywdzonych względem oskarżonego została umorzona (z uwagi na jej bezskuteczność). Dodać też należy, iż z racji faktu, iż darowizna jest dwustronną czynnością prawną, przez fakt wyrażenia zgody na przyjęcie owej darowizny i to z pełną świadomością problemów finansowych swego małżonka A. Z. (skutecznie) pomogła mu w dokonaniu przestępstwa na szkodę małżonków S.. Podkreślenia wymaga, iż w czasie dokonywania darowizny same jej strony (czyli oskarżeni małżonkowie Z.) zgodnie podali (vide: §8 aktu notarialnego), że wartość przedmiotu darowizny wynosi 100.000 zł i przypomnienia wymaga, iż w owym czasie, mimo obciążenia tej nieruchomości hipotekami na rzecz innych podmiotów, nie była z niej prowadzona jakakolwiek egzekucja.

W konsekwencji za zasadne uznać należało

zarzuty stawiane T. Z. (1) punkcie II., a A. Z. w pkt.IV. aktu oskarżenia.			
#	3-3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	3, 6	T. Z. (1), A. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Uzasadnione były również zarzuty stawiane T. Z. (1) punkcie III., a A. Z. w pkt.V. aktu oskarżenia (przypisane oskarżonym odpowiednio w pkt.3. oraz 6. części rozstrzygającej wyroku.</p> <p>Zgodnie z art.284§2 k.k. zarzut popełnienia przestępstwa sprzeniewierzenia można zasadnie postawić takiej osobie, która przywłaszcza sobie powierzona jej rzecz ruchomą przy czym w przypadku, gdy przedmiotem przestępstwa jest mienie znacznej wartości w kwalifikacji prawnej należy uwzględnić również art.294§1 k.k.</p> <p>Jaku już była o tym mowa wyżej, w pierwszej połowie 2016r. sytuacja majątkowa i finansowa oskarżonego T. Z. (1) była tak dramatyczna, że doskonale zdawał on sobie sprawę z grożącej mu niewypłacalności.</p>			

Pozostając w związku małżeńskim z oskarżoną A. Z. wraz z nią podjęli wówczas działania celem udaremnienia zaspokojenia wierzycieli T. Z. (1), których wierzytelności wynikały z działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego. Po dokonaniu darowizny udziału w nieruchomości, w dniu 22 czerwca 2016r. oskarżona A. Z. formalnie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) - w rzeczywistości działalność ta była prowadzona przez oskarżonego T. Z. (1). W owym czasie oskarżony T. Z. (1) posiadał powierzone mu do użytkowania dwie maszyny budowlane, które został przewłaszczone na mocy umowy z 22 grudnia 2015r. na rzecz pokrzywdzonych małżonków S.. Mimo tego w dniu 31 sierpnia 2016r. w Ż., oskarżony przywłaszczył sobie to powierzone mu mienie (o łącznej wartości 209.000 zł) dokonując ich sprzedaży na rzecz swojej małżonki - oskarżonej A. Z., zaś owa czynność prawna została udokumentowana wystawiona przez oskarżonego jako sprzedawcę fakturą VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2016r. (k.24).

Omawiana czynność zbycia nastąpiła w sytuacji grożącej T. Z. (1)

<p>niewypłacalności i również niewątpliwie udaremniała zaspokojenie wierzycieli – pokrzywdzonych A. S. i M. S. (1), czego dobitnym dowodem była bezskuteczna egzekucja prowadzona przez komornika na ich wniosek.</p> <p>Również w tym wypadku oskarżona A. Z. mając świadomość zadłużenia swego małżonka wynikającego z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, stając się stroną umowy kupna – sprzedaży pomogła mu w dokonaniu przestępstwa.</p>			
#	3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.6. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Z. (1)	1 - 4	1 - 4	Uznając winę oskarżonego T. Z. (1) co do wszystkich zarzucanych mu przestępstw za wykazaną Sąd przystąpił do wymierzenia odpowiedniej i sprawiedliwej kary, adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości każdego z popełnionych czynów, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste sprawcy. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie

kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a Sąd wymierzając karę, miał na uwadze także zasady prewencji ogólnej. Jednocześnie Sąd baczyl jednak, by wymierzona kara uwzględniała motywację i sposób zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na oskarżonym obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa oraz możliwość ich naprawienia w przyszłości. Ponadto Sąd, wymierzając karę – zgodnie z dyspozycją art.53§2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art.53 k.k. oraz art.115§2 k.k. miał na uwadze tak okoliczności obciążające jak i łagodzące dotyczące oskarżonego.

I tak okolicznościami obciążającymi były:

- co do wszystkich przestępstw - przemyślany, wręcz wyrachowany sposób działania oskarżonego, przy czym nie może ginać z pola uwagi fakt wiodącej roli oskarżonego skutkującej

dokonaniem przestępstwa również przez jego małżonkę,

- co do przestępstwa przypisanego w pkt.3. części rozstrzygającej wyroku - kumulatywna kwalifikacja prawna przestępstwa,

- uprzednia kilkakrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne.

W odniesieniu do T. Z. (1) Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących.

W konsekwencji tych okoliczności oskarżonemu T. Z. (1) Sąd wymierzył następujące kary:

- za czyn przypisany w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku tj. przestępstwo z art.286§1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za czyn przypisany w pkt.2. części rozstrzygającej wyroku tj. przestępstwo z art.300§1 k.k. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn przypisany w pkt.3. części rozstrzygającej wyroku tj. przestępstwo z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 k.k. wymierzono oskarżonemu

			<p>T. Z. (1) karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Za takim wymiary kary łącznej przemawiała znaczna zbieżność czasowa przestępstw przypisanych oskarżonemu oraz jedynie częściowa ich zbieżność rodzajowa, przy czym waga poszczególnych przestępstw przypisanych oskarżonemu zdecydowanie sprzeciwiała się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. W ocenie Sądu wymierzona kara jest sprawiedliwą i adekwatną dla popełnionych przez oskarżonego. Niestety oskarżonego należy uznać za osobę mocno zdemoralizowaną i wymagającą stosunkowo długiego oddziaływania resocjalizacyjnego w warunkach izolacji penitencjarnej. Oskarżony dopuścił się trzech przestępstw, przy czym do tej pory był już wielokrotnie karany za przestępstwa, dlatego też wysokość wymierzonej mu represji karnej nie powinna oscylować poniżej kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
A. Z.	5-9	5-9	<p>Również przy wymiarze kary oskarżonej A. Z. Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art.53 k.k. oraz art.115§2 k.k. miał na uwadze tak okoliczności obciążające,</p>

jak i łagodzące dotyczące oskarżonej.

I tak – okolicznością obciążającą w przypadku przestępstwa przypisanego w pkt.6. części rozstrzygającej wyroku była kumulatywna kwalifikacja prawna przestępstwa.

Za okoliczności łagodzące Sąd uznał:

- formę sprawcą dokonanych przestępstw – A. Z. była „jedynie” pomocnikiem w rozumieniu art.18§3 k.k.,

- uprzednią niekaralność oskarżonej za przestępstwa,

W konsekwencji tych okoliczności oskarżonej A. Z. Sąd wymierzył następujące kary:

- za czyn przypisany w pkt.5. części rozstrzygającej wyroku tj. przestępstwo z art.18§3 k.k. w zw. z art.300§1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn przypisany w pkt.6. części rozstrzygającej wyroku tj. przestępstwo z art.18§3 k.k. w zw. z art.284§2 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.300§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności.

Uwzględniając zbieżność czasową oraz rodzajową występów dokonanych przez A. Z. Sąd wymierzył

			<p>jej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 1 roku próby. Dodatkowo Sąd zobowiązał oskarżoną A. Z. do pisemnego informowania sądu co trzy miesiące o przebiegu okresu próby. Wobec dotychczasowej niekaralności oskarżonej za przestępstwa Sąd uznał, iż przy wymiarze jej kary nacisk należy położyć na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym. W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonej karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku próby, który to okres powinien zdaniem Sądu pozwolić na ostateczną weryfikację, czy prognoza kryminologiczna wobec oskarżonej okazała się trafna.</p>
5.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Z. (1)	10	10	Na podstawie §2, §3, §4, §17 ust.2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez

		<p>adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 600 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu T. Z. (1) z urzędu na etapie postępowania jurysdykcyjnego.</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd nie uwzględnił wniosków złożonych przez Prokuratora oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych o nałożenia na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody, gdyż uwzględnienie tych wniosków byłoby równoznaczne z naruszeniem tzw. klauzuli antykumulacyjnej. Obowiązek orzeczenia środka z art.46§ 1 k.k. ma charakteru względny, albowiem zgodnie z art.415§1 zd. drugie k.p.k. „Nawiązki na rzecz pokrzywdzonego,</p>		

obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono” (analogiczne w swojej treści unormowanie zawierał zresztą art.415§5 k.p.k. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.). Unormowanie to stanowi tzw. klauzulę antykumulacyjną, której ratio legis sprowadza się do zapobieżenia funkcjonowaniu w obrocie prawnym tytułów egzekucyjnych wynikających z dochodzenia tego samego roszczenia w postępowaniu karnym i innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę. Jeżeli zatem roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie już orzeczono, to nie jest możliwe orzekanie o obowiązku naprawienia szkody, i to niezależnie od tego, czy zasądzone w postępowaniu cywilnym roszczenie zostało wyegzekwowane. Ten wynikający z dyspozycji art. 415 k.p.k. zakaz kumulacji tytułów egzekucyjnych

wynikających z tego samego roszczenia odnosi się do każdego określonego w ustawie wypadku orzekania karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 3 lutego 2012r., V KK 9/12; z 21 października 2010r., III KK 305/10, R-OSNKW 2010, poz. 2030; 26 stycznia 2016r., V KK 323/12; z 26 lutego 2014 r., III KK 429/13; 7 maja 2013 r., II KK 268/12). Równocześnie tak w judykaturze, jak i w piśmiennictwie, zgodnie i konsekwentnie jest wyrażane przekonanie o tym, iż wskazana klauzula antykumulacyjna wymaga dla swego zastosowania stwierdzenia zarówno tożsamości przedmiotowej, jak i tożsamości podmiotowej owego roszczenia, do którego się odnosi.

W realiach rozpatrywanej sprawy w ocenie Sądu fakt:

a) istnienia prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 5 stycznia 2017r., sygn. akt IX GNc 1502/16 zasadzającego od oskarżonego T. Z. (1) kwotę 186.629,85 zł jako należność główną (a także odsetki i koszty procesu) stał na przeszkodzie w nałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia

szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. w związku z przestępstwem zarzuconym mu w pkt.I aktu oskarżenia a przypisanym w pkt.1. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku,

b) równolegle toczącego się (w czasie wyrokowania nie została bowiem jeszcze rozpoznana apelacja od wyroku Sądu instancji tj. wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 12 sierpnia 2019r. sygn. akt I C 356/18) postępowania z tzw. skargi pauliańskiej, a dotyczącej uznania za bezskuteczne w stosunku do oskarżycieli posiłkowych M. i A. małżonków S. m.in. umów sprzedaży koparki kołowej marki A., rok produkcji 1999 wraz z osprzętem oraz koparko-ładowarki marki C., rok produkcji 2004, model (...) P., a także umowy darowizny zawartej w dniu 17 czerwca 2016r., na mocy której oskarżony T. Z. (1) dokonał darowizny na rzecz swojej małżonki A. Z. do jej majątku osobistego całego swojego udziału - wynoszącego 1/2 części - w nieruchomości położonej w miejscowości W. gmina J., dla której Sąd Rejonowy w Jarocinie prowadzi księgę wieczystą o nr (...) -stał na przeszkodzie w nałożeniu na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody na podstawie art.46§1 k.k. w związku z pozostałymi

przestępstwami (zarzucenymi w pkt.II-VI aktu oskarżenia, a przypisanymi w pkt.2-3, 5-6. części rozstrzygającej uzasadnianego wyroku).

Wbrew odmiennym zapatrywaniom prokuratora oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych pomiędzy roszczeniami zasądzonym (w sytuacji a)) oraz dochodzonym (w sytuacji b) a zgłoszonym w niniejszym postępowaniu wnioskiem o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody zachodziła tożsamość przedmiotowa i podmiotowa, a przesądza o tym nie tyle formalna podstawa prawna dochodzonych roszczeń w procesach cywilnych, lecz zdarzenia historyczne będące ich źródłem. Dodać należy, iż wbrew stanowisku prezentowanemu przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (vide: k.306) niedopuszczalna jest sytuacja, by wierzyciel dysponował dwoma tytułami egzekucyjnymi i tylko od jego świadomości czy też woli zależałoby to, czy nie wykorzysta on każdego z nich. W przypadku podzielenia takiego poglądu pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych i prokuratora pokrzywdzeni uzyskaliby przecież dwa tytuły wykonawcze dotyczące

tych samych wierzytelności.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11	<p>Uwzględniając wniosek pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych na podstawie art.627 k.p.k. oraz §11 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 oraz §15, §16, §17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz oskarżycieli posiłkowych M. i A. małżonków S. kwotę 3.080 zł tytułem zwrotu wydatków związanych ustanowieniem pełnomocnika - uwzględniając działanie pełnomocnika już na etapie śledztwa oraz jego wkład w wyjaśnienie niniejszej sprawy.</p>	
12	<p>Na podstawie art.624§1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, gdyż uwzględniając obecną sytuacją finansową oraz majątkową oskarżonych uiszczenie ich byłoby dla nich niemożliwe, zaś podjęta próba egzekucji skutkowałaby jedynie poniesieniem przez Skarb</p>	

	Państwa dodatkowych kosztów.	
6. Podpis		
Poznań, 25 stycznia 2021r. SSO Tomasz Borowczak		

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
  - a) obrońcy oskarżonego T. Z. (1) – adw. A. K.
  - b) obrońcy oskarżonej A. Z. – adw. M. K.
  - c) pełnomocnikowi oskarżycieli posiłkowych M. S. (1) i A. S. – adw. P. O.
- 3) przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją.

Poznań, dnia 25 stycznia 2021r.

SSO Tomasz Borowczak